

небезпечного посягання, вона підлягає кримінальній відповідальності за заподіяння шкоди через необережність.

Обставини, закріплені у розділі VIII Кримінального Кодексу України, виключають злочинність лише свідомого і вольового діяння. Тобто вчинення діяння особою вимагає правильного, повного, адекватного усвідомлення його значення, умов і обставин, в яких воно вчиняється, а також можливість здійснювати волю, спрямовувати свою поведінку і керувати вчинками. Діяння, вчинені у стані уявної оборони, є вольовими, але навряд чи їх можна назвати свідомими, оскільки особа хибно усвідомлює обставину, що склалася і неправильно розцінює значення своїх дій та їхні наслідки.

Отже, уявна оборона буде мати місце, коли особа помиляється у реальному (дійсному) існуванні суспільно небезпечного посягання.

ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРИВАТНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Курсант 202 навчального взводу Донецького юридичного інституту МВС України **Макушов В.Р.**

Науковий керівник: викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності Донецького юридичного інституту МВС України, кандидат юридичних наук **Меживой О.В.**

Досвід інших країн демонструє, що наявність крім державної оперативно-розшукової діяльності ще й альтернативної приватної детективної діяльності підвищує відповідальність державної правоохоронної системи при здійсненні розшуку та веденні слідства.

На даний час детективи діючи в рамках закону, добросовісно сплачуючи податки, самі повинні завуальовувати свою діяльність, наприклад, деякі детективні агентства займаються видавничою діяльністю, і для отримання інформації проводять журналістські розслідування. Посвідчення журналіста дає детективу більше прав і повноважень для збору інформації. Також детективні агентства реєструються як

консалтингові компанії, консультативні фірми, охоронні агентства чи адвокатські контори.

Більшість приватних детективів у своїй діяльності дотримуються і зобов'язані дотримуватись важливих і основоположних принципів, які роблять роботу із замовниками в повній мірі відкритою, довірливою та коректною. Клієнти можуть завжди покластись на компетентність приватних детективів. В цьому запорука ефективної взаємодії по будь-якому питанню, з яким клієнту прийшлося зіткнутись.

Таким чином, детективна діяльність – це порядність та чесність, позитивна взаємодія з клієнтом неможлива без цього ключового принципу. Детективам в ході роботи доводиться зіштовхуватись з різними, в тому числі і делікатними питаннями. Тому клієнти можуть в повній мірі розраховувати на порядність детектива. Детективи завжди повинні пам'ятати про те, що працюють в першу чергу в інтересах клієнта.

У Російській Федерації, наприклад, недержавна (приватна) детективна діяльність як окремий вид корисної людської діяльності з'явилася більше 10 років тому назад після прийняття 11 березня 1992 року закону «Про приватну детективну та охоронну діяльність в Російській Федерації». Її поява була обумовлена економічними і політичними змінами в Росії, які відбулися в кінці 80-х — на початку 90-х років минулого століття, потребами в інформаційному забезпеченні підприємницької діяльності, захисті інтелектуальної власності юридичних і фізичних осіб, а також прав і законних інтересів учасників цивільного та кримінального процесу шляхом збору для них відомостей по цивільним і кримінальним справам.

Як бачимо, приватна детективна діяльність є ефективним засобом захисту прав і свобод людини. Але чому такий вид діяльності і досі не узаконений у нашій державі? Адже передумови і причини для цього справді існують. Серед них можна назвати наступні:

1) на цей час в Україні офіційно такий вид діяльності не зареєстровано, але, в тій чи іншій мірі, її незаконно здійснюють окремі особи та об'єднання. Отже, у випадку закріплення на законодавчому рівні приватної детективної діяльності бажаючих займатися нею буде достатньо;

2) для працівників правоохоронних органів, які мають досвід роботи і звільняються за власним бажанням чи виходять на пенсію, приватна детективна діяльність може стати основним джерелом доходів. При цьому виграють обидві сторони, адже держава, по-перше, отримує досвідчених кадрів для захисту прав і свобод громадян і, по-друге, отримує можливість для збільшення доходів бюджетів за рахунок сплати податків суб'єктами приватної детективної діяльності;

3) приватна детективна діяльність підвищує відповідальність державної правоохоронної системи у провадженні розшуку і слідства;

4) це дасть змогу створити нові робочі місця;

5) крім того, досить частими є випадки, коли громадяни просто не бажають звертатися до правоохоронних органів з тієї чи іншої своєї суб'єктивної причини. Наприклад, у випадку пошуку безвісти пропавших осіб і втраченого майна. Хоча розшук безвісти пропавших осіб є обов'язком міліції, багато осіб, які не бажають розголошення чи невдоволені пошуковими діями міліції, звертаються до приватних детективів, які здійснюють пошукові заходи, в необхідних випадках контактуючи з відповідними підрозділами міліції.

Отже, вищенаведені причини ще раз свідчать на користь необхідності законодавчого закріплення приватної детективної діяльності. А більш ніж десятилітня ефективна практика здійснення такої діяльності в Росії (державі, яка за рівнем політичного, економічного і соціального життя є чи не найближчою до України) доводить той висновок, що і в нашій державі має бути створений такий механізм, який стане «альтернативними недержавними правоохоронними органами».

Використані матеріали:

1. Адвокат ПАЛЬКО Андрій Васильович [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.advokat-palko.com.ua>.

2. Інформаційне агентство ЛІГАБізнесІнформ, 2007-2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://smi.liga.net/articles>.

3. Детективне агентство «УкрРозшукІнфо» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://helpkm.com.ua/index.php/uk>.

4. Меживой О.В. Роль слідчої та оперативно-розшукової діяльності у сучасному кримінальному провадженні / О.В. Меживой // Адаптація оперативно-розшукової діяльності до нових законодавчих умов. Особливості проведення негласних слідчих (розшукових) дій оперативними підрозділами ОВС: [спецвипуск Вісника ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка]. – Луганськ, 2013. – № 6. – 204 с. – С. 192-201.

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Курсант 408 навчальної групи **Малишко К.І.**

Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки, кандидат юридичних наук **Томма Р.П.**

Поняття економічної безпеки стало актуальним в Україні з моменту проведення активних реформ в економіці. Аналіз світового досвіду показує, що поняття економічної безпеки добре відоме в практиці діяльності управлінських структур Заходу, причому економічна безпека розглядається, як правило, як складова національної безпеки.

Отже, національна економічна безпека є таким станом економіки й інститутів влади, при якому забезпечується гарантований захист національних інтересів, гармонійний, соціально спрямований розвиток країни в цілому, достатній економічний та оборонний потенціал навіть при найбільш несприятливих варіантах розвитку внутрішніх і зовнішніх процесів.

Поняття національної безпеки істотно ширше за поняття економічної безпеки і включає такі складові, як військова, екологічна, інформаційна, соціальна, енергетична, економічна й інші види безпеки. Усі ці складові національної безпеки тісно взаємозв'язані і взаємодоповнюють один одного: кожний з видів національної безпеки може достатньо яскраво виявлятися у сфері дії іншого, доповнюючи або послабляючи його вплив. Так, наприклад, не може бути військової безпеки при слабкій і неефективній економіці, так само, як не може бути одночасно ні військової, ні економічної безпеки в суспільстві, що